

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 118-0-Кж-07-000 184
Бања Лука, 20.11.2007. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Вељка Икановића, као предсједника вијећа, те Обрена Бужанина и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог З. М., због кривичног дјела убиство из члана 148. став 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог адвоката С. Д. Б. из Б. Л., изјављеној против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-К-07-000 041 од 05.07.2007. године, након одржане јавне сједнице вијећа у присуству замјеника Главног Републичког тужиоца Бранке Милошевић, оптуженог и његовог браниоца адвоката С. Б., дана 20.11.2007. године, донио је

ПРЕСУДУ

Уважава се жалба браниоца оптуженог З. М., те се преиначава у одлуци о трошковима кривичног поступка пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-К-07-000 041 од 05.07.2007. године, тако што се примјеном одредбе члана 99. став 4. Закона о кривичном поступку, оптужени З. М. у цјелини ослобађа плаћања трошкова кривичног поступка, на које је обавезан том пресудом.

У преосталом дијелу првостепена пресуда остаје неизмијењена.

Образложење

Побијаном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-К-07-000 041 од 05.07.2007. године, донесеном на основу споразума о признању кривње, закљученог између оптуженог и Окружног тужилаштва Бања Лука, оглашен је кривим З. М. због кривичног дјела убиство из члана 148. став 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), те му је изречена казна затвора у трајању од 3 (три) године, у коју казну му је урачунато вријеме проведено у притвору почев од 27.03.2007. године, па надаље. Примјеном одредби члана 99. став 1. у вези са чланом 96. Закона о кривичном поступку (у даљем тексту: ЗКП-а) оптужени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 1.306,00 КМ (који се односе на награду и трошкове

вјештака оптужбе), на име судског паушала износ од 150,00 КМ, те награду и нужне издатке браниоца по службеној дужности, чија висина ће бити одређена посебним рјешењем.

Против те пресуде жалбу је благовремено изјавио бранилац оптуженог, адвокат С. Б. из Б. Л., због одлуке о трошковима кривичног поступка, с приједлогом да се оптужени у цјелости ослободи обавезе плаћања трошкова кривичног поступка на основу одредбе члана 99. став 4. ЗКП-а.

Одговор на жалбу није поднесен.

На сједници другостепеног вијећа, након што је бранилац оптуженог интерпретирао садржај жалбе, оптужени и његов бранилац су изјавили да остају код жалбе и приједлога у жалби, апострофирајући да оптужени нема од чега платити трошкове кривичног поступка на које је обавезан првостепеном пресудом. Замјеник Главног Републичког тужиоца је изјавила да препушта одлуку суду о основаности жалбе.

Испитујући првостепену пресуду на основу одредбе члана 312. ЗКП-а, у оном дијелу у којем се жалбом побија, овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Према одредби члана 99. став 1. ЗКП-а пресудом којом се оптужени оглашава кривим суд обавезује оптуженог да накнади и трошкове кривичног поступка, а одредба става 4. истог члана ЗКП-а предвиђа могућност да се оптужени који је оглашен кривим ослободи од трошкова плаћања кривичног поступка предвиђених у одредби члана 96. став 2. тачка а) до ж) истог закона, ако би њиховим плаћањем било доведено у питање издржавање оптуженог или лица које је дужан да издржава.

Жалба браниоца оптуженог основано доводи у питање правилност чињеничне основе побијане пресуде у погледу чињеница које се односе на материјалне прилике оптуженог а које су одлучујућег значаја при доношењу одлуке о обвезивању оптуженог на плаћање трошкова кривичног поступка. При томе жалба истиче да је оптужени незапослен, без прихода и без имовине, па стога није у могућности платити трошкове кривичног поступка а да тиме не угрози сопствену егзистенцију.

И према утврђењу побијане пресуде оптужени је лице без запослења, прихода и имовине из које би могао остварити приходе, а што произилази из доказа приложених уз жалбу и то увјерења Завода за запошљавање Републике Српске Филијала Приједор од 27.07.2007. године, увјерења Републичке управе за геодетске и имовинскоправне послове Подручна јединица Приједор од 27.07.2007. године и увјерења земљишнокњижне канцеларије Основног суда у Приједору број Нар-2176/07 од 27.07.2007. године. Наведене чињенице о имовинским приликама оптуженог цијењене у међусобној повезаности те у вези са чињеницом о инвалидности оптуженог, која чињеница произилази из налаза и мишљења сталног судског вјештака др Н. М., представљају поуздану основу за закључак да би оптужени плаћањем трошкова кривичног поступка у наведеном износу довео у питање своје издржавање.

Како цитирана одредба члана 99. став 1. ЗКП-а предвиђа могућност да се оптужени ослободи од плаћања трошкова поступка ако би њиховим плаћањем било доведено у питање његово издржавање, те како је такве околности овај суд утврдио на основу доказа о имовном стању оптуженог, то је жалбу браниоца оптуженог ваљало уважити и побијану пресуду преиначити на основу одредбе члана 320. став 1. ЗКП-а на начин као у изреци ове пресуде.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
мр Вељко Икановић

За тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић